

πριν τελειώση τὸ τραπέζι· νὰ τὸ στρίψω σὸ μανούτο....
μαρὶ λέω τείνει τοῦτο :

Φύγε' γρήγορα, μὴ λένε, δίχως χρόνος νὰ χαθῶ,
κί' ἂν βαπτίρι δὲν βρεθῆ
νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθῆνα κολυμβήσαντος ὅπως ὅπως...
Φ. — Εἶδες χάλας τῆς Εὐρώπης, εἶδες τὸν Προξένου τρόποσι !

Μ. — Μολοντοῦτο κί' ἐν τοσούτῳ μὴν πιστεύῃς ὀλίγ' αὐτὰ,
νὴ μίξῃς τὰ χωρατὰ.

Πῶς' μπορούσανε νὰ κάνουνε μίαν τέτοιαν προσβολήν
'στὸν Ἕλληνα ἐν τῇ Βουλῇ,
τῆς ὁποίας, προσεδρεύω, καθὼς ξέρουν' στὴν Εὐρώπῃ ;
Φ. — Εἶδες χάλας τὸν Μινιστρου, εἶδες εὐγενεῖας τρόποισι ;

Μ. — Μολοντοῦτο κί' ἐν τοσούτῳ γὰρ καλὸ καὶ γὰρ κακὸ
εἶπα' γρήγορα νὰ φύγῃ νὰ μὴ γίνῃ ἔσφακτό.

Κί' ἄλλοι μοῦπαν· κὺρ Μπουσιδῆ, νὰ τὸ στρίψῃς αὐθιραι,
πριν τὸν Χόβαρτ καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς πιάσῃ τὸ μπουρί.
Κί' εἶπα' στοὺς παρισταμένους
πῶς ἐν οὐ παύσει δὲν παίζω,
δὲν φοβοῦμαι τοὺς Πρέζβους,
μόνο' ὀλίγο τὸν Ἑγγλέζο.

Χόβαρτ λέγεται καὶ τοῦτος... νόμοι τοῦ τρομεροῦ...
Χόβαρτ λέγεται καὶ τοῦτος... τί τρομαρά ποὺ τὴν πῆρα !...
κί' ἄλλοι Χόβαρτ τῆς Ἀγγλίας μὴ φορὰ κί' ἔσαν κκιρὸ
κκιρ' ὀλίγον ὅπως ξέρεσι· ἐβουβάρο' ἐ τὴν Σύρα.

Ἦσαν τοῦτο τὸ ταξεῖδι γὰρ τὸν διαβολο πσεκσίσι,
ἀρον ἀρον τὸ φαί μου τὸ παρσίτηκα' στὴ μέση,
καὶ νὰ φύγω τέλος πάντων ἀπεφάσισα κί' ἐγὼ
δίχως νὰ πολυλογῶ,
μὰ βαπτίρι δὲν εὐρῆκα,
καί' στὸ Πρίγκιπος ἐμπήκα
τὴν μικρὴ θαλαμηγὸν.

Πλὴν αὐτὰ ποὺ διηγοῦμαι δὲν συνέβησαν ἀλήθεια,
κάποια· Χαλιμαῖς καινοῦρας νὴ μίξῃς τὰ παραμύθια.
Εἶπα· μόλις τὸ μέγα γεγονός τῆς ἀπειλῆς...
πῶς' μπορούσανε νὰ συλλάβουν ἕναν Πρόεδρον Βουλῆς ;
Μὰ κί' ἂν μ' ἔπιχαν' στὴ τέλος κί' ἂν μου κάνανε γουρούσι
τὸ πολὺ πολλὴ' μπορούσανε νὰ μοὺ κόψουνε τὸ μούσι.

Κατεῦδο μοὺ φωνάζουν, καὶ χωρὶς κανένα τρόπο
μπαίνω μέσα' στὴν Αὐλίδαν, καὶ μ' ἐκείνην πέρνω δρόμο.
Τὴν κυττοῦσα νὰ κουρευέται καὶ νὰ τρίζῃ κκιρὸ κκιρὸ,
κί' ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάγῃ
μὲ θαλαμηγὸν μικρὴν
ν' ἀρμενίτζῃ· σὲ πελάγῃ.

Ἔτρεχα μὲ τὴν Αὐλίδαν μὲσὸ πόντου κί' οὐρανοῦ
κί' ἦταν τοῦτο τὸ ταξεῖδι· τοῦ Σεβὰν θαλασσοῦ.
Ἔτρεχα μὲ τὴν Αὐλίδαν, δός του κί' ἔβλεξα φωτιὰ,
πλὴν δὲν ἔπαινα νὰ ρίγω κί' ἀπὸ πίσω μίαν ματιὰ
μῆπως ὁ Χόβαρτ ἀγρίως μὲ τοὺς ἄλλους μὲ δίκαιε
κί' ἐμουρμούριζα μονάχος : τί μοὺ κάνανε, Θεοτόκη.

Φ. — Μεγάλο τὸ κουράγιόν σου σὲ τέτοιαν καταγίδια
νάλῃσι· μὲ τὴν Αὐλίδαν.

Ὀλίγο δειν ἐγένετο θυσία, κὺρ Μπουσιδῆ,
καθὼς τὴν Ἰσχυρίαν ἐκείνην ἐν Αὐλίδῃ.

Μ. — Ὅπότεν Χόβαρτ ἀπαιτῆ κανένας τὶ νὰ κἀνῃ ;
ἐκεῖ· αὐτοῦ κί' ἡ θάλασσα καθόλου δὲν μὲ πᾶνει,
καὶ μέσα' στὴν καπέτα
δὲν ἀφῆσα ρουκέτα.

Ἐν τοῦτοις ὅμοις ὀλίγα δὲν εἶναι παρὰ θύλλοι...
Φ. — Τὶ διαβολο τοῦ' κἀπαισε τοῦ Κόντε νὰ σὲ στείλῃ ;

Μ. — Ἐγὼ πῆγα μονάχος μου, τώρα λέγ' ἄρεβουάρ
'στὸν Φατοσιώτη καί' στὸν Χόβαρτ καί' στὸν Γάλλο Μωρουάρ,
καί' στὸν Πρόεδρον τὸν Ρώσσο, πῶς τὸν λένε δὲν θυμάμαι...
τέλος πάντων ἤλαθ' ἀνέμει.

Φ. — Ἄν στακῶσιν νὰ σὲ πιάσουν ὅσον τὸν μπουφὸ τὸ πούλι
ἔβλεπε χωρὶς Μπουσιδῆ τῶν μπουφόνων ἢ Βουλῆ.

Μ. — Τί τὰ θέλεις ; ἔλα μῦθοι, κί' ὁ καθένας ἄς γελῇ.
Φ. — Εἶδες τὸν Μιγελιδάκη ;

Μ. — Δὲν θυμοῦμαι καὶ κακὰ.
Φ. — Εἶδες καὶ τὸν Βενιζέλο ;

Μ. — Πιθανὸν καὶ νὰ τὸν εἶδα,
μὰ ποτε δὲν θὰ ἐξάσῃ τὸν Χόβαρτ καὶ τὴν Αὐλίδαν,
κί' ὅλο τοῦτο τὸ ταξεῖδι πρέπει καί' στὴν Λιθωκιά
νὰ τὸ μάθουν, βρὲ παιδιὰ.

Φ. — Τὴν εἶδες τὴν Αὐλίδαν ;
προχθὲς ἀργὰ τὴν εἶδα.
Τρεχῆ λαὸς ν' ἀκούσῃ
στὴν Κριτή τὶ θὰ γένῃ,
καὶ κάποιος μὲ τὸ μούσι
ἀπ' τὴν Αὐλίδαν βγαίνει.

Δὲν κλαίει τὸ σκαφιδὶ,
ποῦ' γρήγορα κυλᾷ,
κλαίει γὰρ τὸν Μπουσιδῆ,
ποῦ' τράβηξε πολλὰ.

Καὶ κηρύσσει πονηρίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Γάμοι λαμπροὶ τοῦ Σπύρου μας τοῦ Θεοδοροπούλου
μετὰ τῆς καλλιτέγνης, τῆς Ἀφρᾶς Δροκοπούλου.
Ζεῖθος ἀπὸ τὰ σπίνια, τὰ καλλιτεχνικά,
τοὺς εὐγενεῖς κί' ὁ Φκοσουλᾶς ἔλα μελωδικὰ.

Ἐποὺς κυρίως Μενδάνου Σαρίτζῃς νερὸ πωλεῖται
γγήσιο κί' ἀλκινό, προσφιλεῖς μου συμπόλιται.
Χαίρ' ὑπόληψιν φερμάκου κατὰ πάντα σωτηρίου...
ἀριθμὸν ζῆτατε δὲς, δρόμον Ὀφθαλμιαστρείου.

Φραγκίσκος Καλλιόπουλος, ἐμποροφράτης πρώτης,
σὲ πόθον γάβεται καθεὶς τῆς μῦθος θιασόντης.
Τὴν ζῶση τοῦ καινοκαιροῦ κί' ἐγὼ καλὴ τὴν βολικὴν
μονάχα γὰρ κἀπέσε κοστοῖμα' σὸν Φραγκίσκο.
Μαγειεῖς τοὺς πελάτας του καὶ λεφτοὶ τὸς δίνει
καὶ ποθὸν ὀλιγο ποθὸν ποθὸν τὸν κάνει φουροῦνη...
Διὸ πρὸς τοῦτον σπεύσασθε μὲ πλῆθος τὸ διασῶν...
ὀδὸς Σιαδίου, κάταθεν εἰς τὸ γωσπὸν Ἀρσένειον.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ Ρωμῆος θὰ σὲ σὺστηθῇ
τὸ λαμπρὸν Τυπογραφεῖον Ἐδδαταίου τοῦ Διονυσίου.
Κί' ὁ Ρωμῆος ἐκεῖ παρὸ χρόνον βράζει φέλλο διαλεκτό...
'στὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλους, ἀπὸν ἀριμῶς ὀπτό.